

«Сильні» і «прекрасні»
Усім відомо, що в прадавній час
Гуляли у раю Адам і Єва,
Та жінка підвела, мужчини нас,
З-за неї Бог нагнав обох з Едему.

В прадавній час і у теперішні віки,
В усі часи ця істина єдина -
«Сильніша» половина - мужики,
Ну а жіноцтво - це «прекрасна» половина.

Чим довше люди на землі живуть,
Тим все частіше спір цей виникає -
Чис ж із верху має право бути?
І хто кому тут підкорятись має?

По праву сильного воно не завжди є,
Бо безвідмовну жінки мають зброю -
Краса і грація, і порух брів встає -
І що робити, друже, нам з тобою?

Жіночі чари ці не мають меж,
Чи вчений ти, чи агроном, чи воїн,
До ніг «прекрасних» все одно впадеш
І радий будеш, що цього достоїш.

Все ж істина у спорі постає:
Для чого ж «сильним» нам на світі жити?
Що ще прекрасніше за вас «прекрасних» є?
Не було б вас - і кого ж нам любити?

І споконвік виходить, ми для вас
Готові покорять в снігу вершини,
Хоч зараз можемо летіти ми на Марс,
Щоб бачили ви - поряд є мужчини!